

La Espero

1975-5

Svenska Esperantotidningen

Fondita en 1913

Köpenhamn

Den 60:e Världsesperantokongressen hölls i Köpenhamn med ca 1.200 deltagare från 41 länder.

Om än ojämnt fördelat så var dock alla fem världsdelarna representerade. Karin Schlstedt berättar hur en "vanlig" esperantist upplevde evenemanget.

Ett språk internationellt

blir alltmer aktuellt

Det finns, det är framställt!

Du, Civilisation

füll Ditt tomma fält!

Det rådet får Du av Kongressen

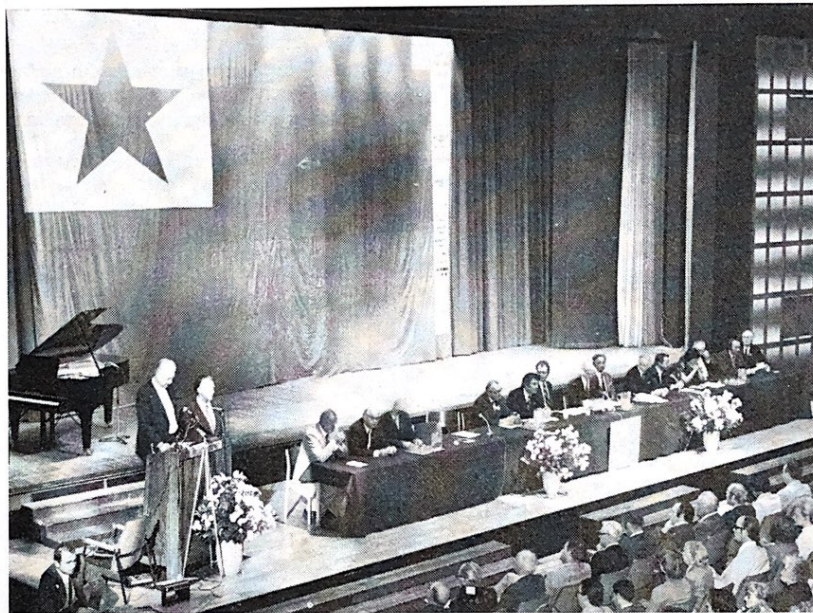
Detta var ingressen.

Lördagen den 26 juli befann sig alltså kongressdeltagarna i Köpenhamn — Nordens största stad, belägen vid sundet som öppnar sig mot Östersjön i söder och Kattégatt i norr för att till den 2 aug. uppleva en annorlunda semester, disciplinerat och programligt.

En verkligt välfylld vecka,

dagarna föreläsningar och diskussioner, kvällarna underhållning. Det visste vi redan medan vi dammade av resväskan därhemma och packade den full med vad man behöver, tror sig behöva — med tanke på väder, valuta och konventioner. Men ändå var det med spänning man såg fram emot alltsammans.

Man hade redan hemma beställt om logi efter resurser och möjligheter, eller med fantasi som t. ex. är Posthumus — välkänd hans "skåpa", på vars bakdörrar står att läsa överst som rubrik: ESPERANTO och under den, rad efter rad **samma mening** fast på olika språk, så många som ryms: "Allas andra språk" — och innanför dessa meningfulla dörrar hade han inrett åt sig ett förträffligt logi. Men de flesta av oss blev inkvarterade i hotell utspridda i trakten kring Hovedbanegård och Tivoli, och i Hotell Nordland vid Vesterbrogade, hade den goda försynen försett mig med ett tyst och komfortabelt "værelse". Nya lakan varje natt, lyxigt i överkant tänkte jag och jämförde med hur jag gör därhemma och rodnade lätt. Frukost i matsalen när som helst från kl. 7 till 11. Sylt, mjölk och flingor, bröd, smör och ost, kaffe eller te och

wienerbröd så mycket man bara orkade. (Danskarna kan baka så god långfranska, att man kunde flytta hit bara för den skull, tänkte jag, precis som svenskarna, i varje fall stockholmarna, kunde baka förr och ända tills de tappade receptet.)

Granne med de dundrande tågen

Den goda försynen var naturligtvis arrangörerna. Organisation i den organisationen, jag vet inget, som inte klaffade.

Barbro var också nöjd med sitt rum i Hotell Astoria, hon hade till och med eget badrum... och när hon nu inte kunde koppla bort grannen, som var de dundrande tågen, så skulle hon koppla av där ändå! sa hon.

Man kunde promenera till Falkoner Centret, som nu hon och jag gjorde och inte bara denna första dag. Det var en 30-minuters nyttig och trevlig promenad. Men bussförbindelserna var fina, och vi köpte 8 poletter för 12 D. Kr i taget och åkte bekvämt allt emellanåt.

Jag fruktar att Köpenhamns Sporvej förlorat till främmande länder en och annan polett som souvenir, för på ena sidan är bilden av "Den lille Havsfro", stadens egen symbol, i relief. Originalen finns på Langelinie, det Edvard Eriksen skulpterat i brons, inspirerad av en av

H. C. Andersens fabler, och just i år, 1975, hyllar man 100-årsminnet av den store danske författarens död. Hans sagor är kända och älskade i många länder. Därför kan den lilla poletten vara ett minne i dubbel bemärkelse (på baksidan står det K. S.)

Esperantoflaggan och Dannebrogen

Vi kom nu gående i riktning mot Frederiksberg och redan på långt håll kände vi igen de fladdrande fanorna, Esperantoflaggan och Dannebrogen i flera upplagor, och mycket förstorat det konstnärligt designade insigniet.

Först på tåget hem, och där i restaurangvagnen, kom jag mig för att fråga vem som ritat det. Och — kan man tänka sig — jag råkade ställa frågan till konstnären själv, Franko Luin!

Icke mindre festlig är skylten på Falkoner Centret, det stora, moderna höguset, som var Kongresslokalen.

Hallen redan fylld av folk, och sorlet kände jag igen, samma som i "Dom Sindikata" i Beograd 1973, den förra och första kongressen jag deltog i. Den gången visste jag inte något om hur allt går till, hur man bär sig åt, ej lätt för en nybörjare.

Nu visste jag. Man går till "INFORMATION" och ju mer man lyckats utöka ordförrådet, desto säkrare är stegen!

Lif och leverne i Falkoner C

Redan första kvällen var det 'lif och leverne' i de båda etagen i Falkoner C., för det var "Interkona vespero". Den kväll vi återsåg varandra och stiftade nya bekansker. Många hedrar med sin närvaro de flesta kongresserna. Själv kände jag igen många från Beograd och Aten, och förstås från Helsingör förra veckan.

Nere i hallen hade Roland von Malm-borg med gitarr och sångröst och den vackra välsjungande Sita samlat omkring sig en stor publik, som av hjärtans lust sjöng med i hans internationella fredsälskande sånger. Han har nästan lovat att komma ut med en grammofonskiva med esperantisk text!

För och emot

På söndagen vid två tillfällen höll den nye presidenten i UEA (Universala Esperanto Asocio) Dr Humphrey Tonkin öppningsanförandet.

Han gjorde fina framträdanden på en klar, tydlig och vacker esperanto. Han uttalar det konsekvent som ä:et i häll, väl. Så blir "bela" i hans mun "bälla", vilket är charmigare än som i hela, fela.

Han klargjorde vad Esperantorörelsen står för, och vad den är emot. Här några fina korn till exempel:

För: Användning av det Internationella språket Esperanto i alla internationella relationer.

Emot: Användning av nationella språk internationellt.

För: Bevarande av de nationella språken i nationella sammanhang.

Emot: Ohejdad influering av främmande språk och kulturer.

För: Respekt för de mänskliga rättigheterna, speciellt beträffande språken.

Emot: Sådana skenlösningar på språkproblemet som översättande och tolkningar (och andra "stenåldersmetoder").

Den höge beskyddaren,

statsminister Anker Jörgensen, själv ej närvarande, lät hälsa oss varmt välkomna till Danmark. Han har delgett sin mening: ...vi står alla inför stora problem i världen, som vi bara gemensamt kan lösa, och innan vi kan hoppas att nå resultat är det säkert nödvändigt att vi kan kommunicera varandra, och bryta den isolering som orsakas av språkbarriärerna...

Så långt är de flesta ense.

De, som lär sig andra nationalspråk, såsom på vår kant och i vår tid, engelska, finner att det fungerar i affärsförbindelser (sekreterarna kan) men eljest? Inte långt längre än inom de engelsktalande ländernas gränser! (och det är ju inte särskilt uppmuntrande, tycker man.)

Och de, som är övertygade om, att ett internationellt språk måste vara **neutralt** för att bestå. Och eftersom esperanto, det moderna latinet, visat sig praktiskt dugligt som sådant än i sin 60:e årskongress, så kan det långt, långt ifrån nått sin rättmätiga position, men Sven Alexandersson, Sveriges representant, sa bl. a. "...tiden arbetar för vår sak..." Och han är inte den, som pratar meningslösheter.

Ja, så fortsatte de sedvanliga hälsningarna, som framfördes av för det mesta, representanter för stater och inflytelserika personer, och alla önskade Kongressen ett fruktbarande arbete... utom den israeliske representanten J. Giladi... han blev avbruten innan dess (håll-dig-till-saken-alltså) en helskräp kille, behöver inga stolpar hur länge han än talar, talar fritt ur hjärtat.

Året då Kvinnan upptäcktes

1975 är året när Kvinnan upptäcktes! Till den grad att det resulterade i en manifestation, som kallas "Världskvinnöåret".

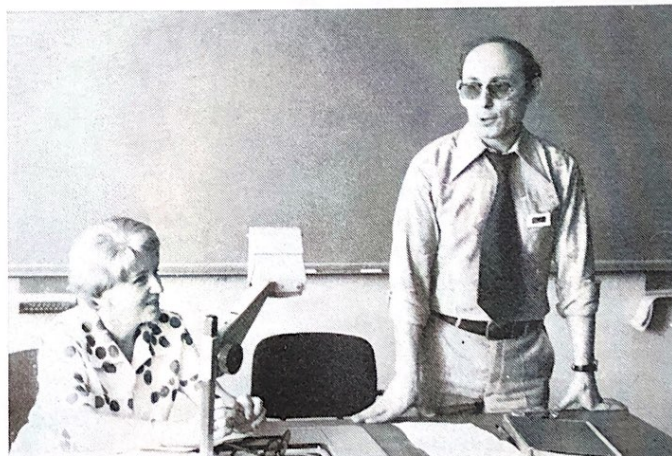
UNESCO (FN:s org. för Utbildning, Vetenskap och Kultur) proklamerar i sitt budskap — framfört av dess insiktsfulla generaldirektör Amadou-Mathar M'Bow — sin önskan om fortsatt och intensifierad kamp mot alla former av ojämlikhet och diskriminering, medveten om att kvinnorna kan tillföra sam-

Bjalistok, som ligger i Polen, men som vid den tiden, en kort tid, stod under rysk regim.

Åras den som åras bör, och nog tycker jag att namnet Silbernik skulle förekomma i Årans salar, ty utan sin hustrus, Klara Silbernik, helhjärtade och praktiska stöd, och utan hennes faders, ej endast moraliska, utan år efter år till sista öret handfasta ekonomiska stöd är det ovisst hur det gått med La Internacia Lingvo.

Vår Ludvig Zamenhof (1859—1917) nämligen, hade det verkliga knepiget. Motarbetad av sin egen far var han tvingad av sitt **geni** att bränna sitt ljus i bägge ändar. Det är inte matnyttigt att kreera ett internationellt språk, man måste ha en profession, sade pappan, bli ögonläkare!

En ringa tröst att denne fader erkände sin sons verk först som gammal, och när en hel värld erkände det och hyllade skaparen av ett nytt neutralt språk.

Redaktorino de Heroldo kaj Redaktoro de Esperanto.

hället en mera harmonisk utveckling, och välkomnar därför alla initiativ som tas för att sätta i kraft Kvinnans Rättigheter! "Därför är jag lycklig att organisatörerna valt som huvudtema 'Kvinnans position i samhället' i den 60:e UEA-kongressen", och vidare säger han: "esperantisterna skall kunna fortsätta sitt arbete i den väsentligt viktiga uppgift de tagit på sig: att verka för internationell förståelse och närmande mellan folken. Med särskild iver riktar jag till alla deltagarna min varmaste lyckönskan till framgång i deras arbete."

Varför inte Salono Silbernik?

När vi nu försäkrat oss om huvudtemat för denna kongress — som vi hoppas skall ge utslag i Kommitténs planläggning — så har vi råd att säga att egentligen ingen blev lottlös vad beträffar behandling av branscher och intressen. Utbudet var verkligen generöst. Föreläsningarna och diskussionerna försiggick i tolv olika salar namngivna efter Esperantorörelsens stora i begynnelsen. Alla européer, vilket inte förvånar, då ju Zamenhof, skaparen av språket var född i Europas mitt, i den lilla staden

Säregna människor?

En hel värld... varför har det inte blivit så? Det var den frågan J. Giladi var inne på i sitt franka tal. Han menade att mycket beror det på oss själva, vi uppträder så som vi skämdes!

Regnar det mycket blir det vått. Vi vet att många krafter varit igång för att omöjliggöra, löjliggöra esperanto... jag erinrar mig en fråga jag fick nyligen, ett litet eko:

— Är det inte, hm, bara lite säregna människor, som talar esperanto?

— Jo men visst, och det är värre än så, dom räknar också med **internationella siffror!**

Men det lär finnas exemplar, som visst inte önskar en vidare spridning av språket utan vill ha det som en exklusiv affär för ett lagom fåtal!(?)

Det hände att ens utvalda program kolliderade och man kände sig som åsnan mellan hötapparna, som när Ingrid föreslog mig sällskap till en diskussion om Kvinnofrågor. Jag tvingades välja min hötapp och sa: "tyvärr måste jag nu inrikta mig mera på det språkliga än på innehåll, men tack ska du ha..."

Det var både häpnadsväckande och

inte, att så många befanns i samma situation. Vi har ju alla lärt oss "poste" efteråt. Programpunkten hette Konversationsövning för ovana och pågick i sal Bokarev en timme om dan. En ung japan vid namn Tacuo Hudjimoto var lärare. En man på rätt plats, inte bara skicklig, han höll fattningen trots att tillströmningen hotade att spränga Bokarev. Han ordnade lärarförstärkning och rum till och ville dela upp oss så, att endast nybörjare fick stanna — det var minsann så varmt i salen att prästen i sin långa svarta klädnad tog av sig prästkragen och hängde upp på väggen, vilket gav Barbro och mig anledning att sedan skämta till om "den strippande prästen".

Det visade sig att de allra flesta kallade sig för nybörjare... om för att få behålla Hudjimoto, eller... nå det kom till en delning och det kom till att vi i språkövningen fick snudda vid när vi börjat med esperanto. Svaren varierade

La Kongresejo.

från tre månader till tio år! Och hade jag skämts lite innan för att jag inte kan mer än jag kan, så blev jag nu förbätt-två-tre! Här satt vi nu alla med samma otillfredsställda behov hemifrån! Och jag sände arga tankar till de myndigheter runt om i världen, som i sin nåd tilldelar somliga intressegrupper i samhället sin beskärda del i massmedia, det är bra, men somliga överdoseras och somliga får intet!

Söndag kväll på Tivoli

Söndag kväll, Tivolikvällen, hade det blivit ljumt och skönt i luften efter en något sval period. Karusellerna fick snurra med den unga generationen. Vi andra strövade omkring bara.

Det fanns många vackra partier i parken, stora dammen, belysningen, och vartefter skymningen föll blev omgivningen alltmera glittrande och "Saluton!" från här och där, och rätt som det var hördes taktfast musik och fram marscherade vaktparaden i sina typiska röd-rockar med vita band och väldiga björnskinnsmössor, visst ett populärt inslag på Tivoli.

Måndag kväll. Festbanketten

Tur att glasögonmodet är som det är i år, ty stora ögon behövdes för att kunna se från den ena änden till den andra i denna väldiga sal i Falkoner C. Solenn klädsel. Surr av röster. Stämningen god. Supén superb! Middagstal. En av damerna föreslog i harmoni med Kvinnoåret en skål för Mannen! Vi skålade för Mannen i ett spanskt guldrött vin, och Han återgäldade artigheten. Lamporna släcktes när glassen bars in alltmedan små fyrverkerier sprutade från alla fat.

Ja, sen dansade Kongressen. I en långpaus i dansen visade oss mannekänger hur man håller sig i skinnets så att säga — i påsar av varierande modeller och verk!

Tisdag: Kall öl i sommarvärmen

När den sköna nordiska sommarvärmen kommit, passade bra in ett besök hos Carlsbergs innanför Elefantporten.

Området är så stort, mer än 30 ha, att åkdon måste till. Stora öppna vagnar. Det var skojigt att åka i dom. Vi gick en runda inom fabriken, såg jättecisterner i glänsande koppar, vi såg genom glasluckor väldiga bassänger fyllda med jäsende skummande öl. Vi såg oändliga rader av flaskor, som fylldes, korkades och etiketterades.

Företaget håller sig med eget museum. Där finns t. ex. bevarat det första kar i vilket J. C. Jacobsen bryggde den första brygden 1847, och på väggarna porträtt av de gubbar som förstått framställa det som konsumeras!

Avslutningsvis och medan vi släckte törsten med alla de sorter av öl- och läsk som bjöds — vi lyckades inte tömma dem alla — så fick vi en gedigen historik över Carlsbergs goda öl och dess sefertåg genom världen för att nå sitt mål, de törstande!

Officiellt hos borgmästaren

På eftermiddagen sträckte vi upp oss lite extra, för nu skulle vi på officiell visitt. Halva styrkan till Borgmästarn i Frederiksbergs Stadshus, den andra halvan till Borgmästarn i Köpenhamns dito.

Den förre A. Staer Johansen, som bl. a. jag hade äran att gästa, bar ordensband. Han var rar och gemytlig, höll ett litet tal på danska, som genast översattes till esperanto, hälsade oss välkomna till Frederiksberg, "den gröna kommunen", och bjöd oss smaka av allt de dignande borden bar av läckra små sandwiches, kaffe och tårta samt konfekt.

Vi rörde oss fritt i de stora salarna och ute i den vackra parken. Ett par unga japanskor frågade en massa om Sverige, som de dagen därpå skulle följa med till. Deras ögon lyste av allt det nya de upplevde under sitt första besök i Europa, och det var på esperanto vi samtalade!

Innan vi gav oss av skrev vi våra namn i den stora gästboken.

På rundtur med Sigurd

Sigurd, som är en av de flitigaste i farten med både bild- och filmkamera, och bandinspelningar, hade bilen med sig och i stället för Sverigeresan bjöd han tre av oss damer, så många som bekvämt rymdes i hans bil, på en utfärd i Danmark. Först till Langelinie och sedan till Frilansmuseet. Det blev en riktig semesterdag, vackert väder och ingen jäkt, i godan ro spisade vi vår lunch. Barbro bjöd som vanligt på sitt soliga humör, alltid glad och rar. Irena bjöd på en nyttig övning i esperanto. Hon såg till att vi inte förföll i svenskan. Ne "krokodilu"! Det är rätt, man talar inte sitt modersmål i sällskap med den, som har ett annat! Irena är lärare därhemma i Polen och vet hur språk skall behandlas, dessutom har hon en underbar sångröst!

En givande dag... "iun tagon kun plezur'..."

Vi åkte på en nit

Det kunde vi ha haft nästa dag också, om vi inte lämnat Zoo så plötsligt — för att gå på en nit!

Nå vi hann se de stora djuren, noshörningarna och elefanterna, lite beklämmande för de såg ut att ha en trist tillvaro verkligen. Aporna däremot var livliga, vi stod länge och roade oss på deras bekostnad. De jagade varandra för en röd tyghatts skull och den som fick fatt den visste alltid att en hatt ska sitta på huvudet, men inte hur — den trädades över ansiktet! "Belulo!!", skrattade Irena. Vi strosade omkring, såg ormar och krokodiler och njöt i solskenet och vi köpte glass, men fick i språkförbistringen en issörja med saft på i en mugg! Isflöde, ja, det sa vi nästa gång, och då fick vi glass!

Något svävande kom vi nu ihåg något om kl. 17 på ryska ambassaden, tro? Vad som föresvävade oss vet jag inte, kanske rysk champagne och kaviar, ja, vi hade hunnit bli bortskämda ju — hur som helst hals över huvud, in i en stor taxi för att hinna i tid. Fel adress. Ryska ambassaden därborta. Ett sjå att hitta, sprang gatlopp, hann i förbifarten uppfatta att mellan den amerikanska ambassaden och den sovjetiska låg en kyrkogård, vilken humor! tänkte jag, men inte var det nänting på gång i nån ambassad heller! Vi mötte en annan grupp esperantister, som visade oss till en annan villa, värre än den förra, för där

visade man in oss i ett mörkrum där en gammal film kördes! Tänk att byta ut det ljuvliga solskenet mot en propagandafilm från Stalintiden! Mörkret dölde våra ansiktsuttryck. Och inte vankades det nån champagne och inte heller någon kaviar . . .

Utelivet kompletterades med rundturen i Köpenhamn per buss. Guiden var en trevlig och skicklig esperantist med danska som modersmål. Hur trevlig han var skall jag strax berätta, men bara för mina landsmän. Vi åkte längs en idrottsplats, han pekade och sa: "Det är där, som vi tyvärr alltid får stryk av svenskar!"

Kvällar med kultur

Varje kväll från och med tisdagen satt vi i sköna fåtöljer i sal Zamenhof och bara tog emot vad fina artister presterade på stora scenen. Musik och sång, från visor till operaarior. Dockteater. Komedier. Monologer. Tre enmansföreställningar.

Den danska aftonen gick helt i Fin-kulturens tecken: stillsam musik och sopransång. Pantomimbalett. Två litterära prestationer. En grönländsk sång- och danstrupp.

Med Gustav Kühlmann som konferencier blev vi inte helt utan det danska smilet och gemytet! — Ridåveckan vägrade avslöja för honom var öppningen var.

Bulgarien bidrog med de skönsjungande operasångarna Maria Angelova och Veselin Damjanov, och med teatergruppen, som spelade en komedi av Carlo Goldoni: "En tjänare och två herrar", lite svårt att följa det snabba tempot och irriterande hög var musiken, liksom när Dockteatern framfördes. Men spelglädjen var det inget fel på. Och nog förtjänar alla artister sina rosor, och mina extra ville jag ge de tre med varsina enmansuppvisningar! Ta ungraren Roberto Banky med sin dockteater, fascinerande i mitt tycke. Den mannen har upptäckt helt enkelt genialt den mänskliga handens möjligheter och dem förstår han att utnyttja suveränt skickligt, en ovanlig konstnär.

Poliskan Jadwiga Gibczynska utförde tre prestationer: Porträttet av Marie Curie" och monologen "Resan till gröna skuggor", en poetisk berättelse om livet från födelsen till döden, av den danske författaren Finn Methling, och ur H. C. Andersens fabler läste hon med inlevelse "Lyckans galoscher".

Och vem kan glömma flickan—vagabonden schweiziskan, som inte spelade fiol, men säkert kan hon det också. Hon kom bärande in på scenen förutom en gitarr, en stor resväska och en ryggsäck, vilka så småningom visade sig innehålla alla möjliga musikinstrument — från minsta munspel till flöjter av alla de slag, mandolin, dragspel, och vart och ett av dem gav hon nästan blygt en liten presentation innan hon spelade på dem alla! Hon har rest vida omkring i världen och till och med varit i Piteå och lärt lite av svensk folklöre, som hon generöst flöjtade fram.

Men vid flygeln, då var som bortblåst det anspråklösa hos Danielle Beguin, då förvandlades hon till en rese, en amazon! Jag kan inte nog beklaga att jag mis-

sade hennes konsert med Bach, Beethoven och Chopin!

Och allting har en ände . . .

Så berikade efter en i sanning komplicerad vecka samlades vi till avslutning i sal Grabowski — om jag minns rätt — på lördag förmiddag. Dr H. Tonkin sammanfattade att denna kongressvecka vore värd att minnas som en arbetsvecka i harmonisk stämning, ty de skuggor som eventuellt skymtat var avklarade, nå ungefär så, och att den nu slöts i optimistisk anda. Esperantoflaggan gick ur dansk hand i grekisk. Och Hymnen sjöngs, ledd liksom vid invigningen av Einar Dahl. Aldrig saknar jag sångröst som när den sjunges och särskilt när han leder sången med sådan glöd och bravur! "En la mondon venis nova sento . . ." L. Zamenhof står för texten, men vem för musiken?

De tre falkarna blickade lugnt ner på människorna, som dröjde sig kvar där utanför, omfamnade varandra tryckande varandras händer till farväl och på återseende, och mitt i hopen en leende Humphrey Tonkin, redan märkbart populär.

Och de av oss, som inte följde med till Århus/Göteborg för att efterkongressa — eller reste någon annanstans, vi åkte hem och allt skulle bli som vanligt igen — för ingen anade att den närmaste tiden skulle utveckla en sådan rekordvärme att nordborna nästan fick dån-dimpen!

Karin Schelstedt

NY ESPERANTOFÖRENING: ROTARY

En internationell Rotary esperantoförening bildades under kongressen i Köpenhamn, och anslöt sig till UEA som samarbetande organisation.

Anslutningen skedde snabbt: en knapp halvtimme efter det möte där föreningen bildades, kunde UEA:s vice ordförande C. Støp-Bowitz (från Norge) presentera förslaget till avtal för UEA:s beslutande organ.

Föreningens ordförande Leon-Smith (England) meddelade att föreningens namn är Rotaria Asocio de Esperantistoj, och rotarianerna hälsades enhälligt välkomna i UEA.

Ulla Luin

EINAR DAHL HEDERSMEDLEM I UEA

Einar Dahl i Uddevalla valdes till hedersmedlem i UEA vid kongressen i Köpenhamn.

De senaste åren har det inte förekommit några val till hedersmedlemmar på kongresserna. När nu UEA:s styrelse tog upp förslaget, kunde man därför utan svårighet finna så många som sju kandidater, vilka samtliga enhälligt också valdes.

Förutom Einar Dahl valde man hedersmedlemmar från Bulgarien (Atanasov), Norge (Bugge-Paulsen), Estland (Dresen), Frankrike/Indien (Haudebine), England/USA (Starr) och Polen (Sygnarski).

Ulla Luin

Inflationen och UEA

UEA söker nya former att finansiera sin verksamhet, och startar ett finansieringsprogram (financa programo), enligt beslut under kongressen i Köpenhamn. Samtidigt efterlyses en fastare planering av verksamheten i olika länder.

Liksom många andra organisationer har UEA drabbats hårt av inflationen, men har tack vare sin ekonomiska styrka hittills kunnat överleva. Under sista året har kraftiga nedskärningar gjorts i personal vid huvudkontoret i Rotterdam, och utgivningen av cirkulärserier har inskränkts.

UEA befinner sig dock inte i en sådan kris som en del andra organisationer, som har svårigheter att över huvud fungera.

Humphrey Tonkin, ordförande i UEA, anser att problemet främst beror på att organisationen nästan enbart finansieras av medlemsavgifter. Nästan hela intäkten av medlemsavgifter går åt till att producera medlemstidning och tjänster åt medlemmarna, medan en liten del av intäkterna används till att skaffa nya medlemmar, för att kunna hålla verksamheten vid i stort sett oförändrad nivå.

Mot den bakgrunden har UEA alltså beslutat starta ett program för att samtidigt skaffa mera medel och utvidga sin verksamhet.

Man ser fyra huvudsakliga vägar till finansiering:

1. Bidrag från privatpersoner, både inom och utom esperantoförelsen. Två bidrag på vardera över 5 000 gld (ca 8 000 kr) utlovades redan under kongressdagarna.
2. Fonder, som i de flesta fall ger bidrag till speciellt planerade projekt.
3. Statliga bidrag.
4. Bidrag från handel och industri.

Det nya programmet innebär samtidigt att esperantoorganisationerna mer än hittills måste samplanera sin verksamhet. Planering är också ett av nyckelorden i förslaget.

Många esperantoorganisationer har i dag ingen beredskap att använda pengar, som oväntat flyter in till dem. Svenska förbundet kan dock betraktas som relativt väl förberett, vilket bl. a. syns i förslagen till den senaste svenska årskongressen.

För att starta programmet i olika länder behövs arbetsgrupper, där det ingår deltagare med fackkunskaper i bl. a. juridik, med någon som har kunskap om de fonder eller andra institutioner som man kan begära subventioner av och med någon administratör.

Den verksamhet som kan komma igång inom programmets ram behöver inte vara direkt knuten till det vanliga esperantoarbetet, utan kan också gälla något närallgiggande verksamhetsfält som indirekt är till nytta för esperanto.

UEA:s styrelse planerar om möjligt att ställa samman en handledning till hjälp för dem som ägnar sig åt finansieringsprogrammet.

Ulla Luin

SAT kongresis en Nederlando

Tricent personoj partoprenis la 48-an kongreson de SAT — Sennacieca Asocio Tutmonda — en Hago, la ĉefurbo de Nederlando, en la lasta semajno de julio. Laŭ **Sennaciulo** — la organo de SAT — distingis tiun kongreson iuj trajtoj aparte substrekin-daj: la klopodoj de ĉiuj partoprenan-toj esprimi sin konstante dum la tuta kongresa periodo en esperanto; oni aŭdis tre malofte "krokodilajn" sonojn. Regis ankaŭ kamaradeca, amika eto-so, inda al tiu urbo de internaciaj in-stitucioj, simbolo de Paco inter la po-poloj.

Oni havis plurajn prelegojn, teat-raĵojn (grupo el Zagreba studenta esperantoklubo), ekskursojn (unu tut-tagan) kaj du laborkursidojn.

Oni akceptis gvidrezolucion, en kiu oni i. a. "sendas mesaĝon al la regi-staraj reprezentantoj de la Konferen-co pri Sekureco kaj Kunlaboro en Eŭ-ro-p, en Helsinki".

Sekvontan jaron en Gotenburgo

Oni decidis, ke la sekvontjara kon-greso de SAT okazu en Gotenburgo, dum la lasta semajno de julio — unu semajnon antaŭ la UK en Ateno —. Jam laboras Organiza Komitato kun i. a. Ivar Paulsson kaj Folke Rosén el Stokholmo kaj Lennart Åberg k. a. en Gotenburgo. Ni revenos en proksima numero al tiu grava esperantista arango en nia lando.

Internacia konferenco en Humlebæk

Inter la 18a kaj 25-a de julio la In-ternacia Ligo de Esperantistaj In-struistoj (ILEI) kunvenis en Humle-bæk sude de Helsingør.

La ĉefa temo estis la kontribuo de ILEI al la "Kontraŭrasisma jardeko" de UN kaj Unesko. La ampleksa temo estis enkondukita per kvar prelegoj: 1. La ĝenerala situacio de la lerneja klerigado kaj edukado en la tria mondo (de la prezidanto de ILEI, H. Sonnabend), 2. Raporto pri la dek-jara plano de Unesko kaj ĝiaj eblecoj de kunlaboro por ILEI (De la ĝenerala sekretario de ILEI, d-ro M. Dazzini). 3. Konkretaj eblecoj de ILEI kontraŭ rasismo kaj diskriminacio en edukado kaj efektiviĝo de komuna internacia instruprograme (Sonna-bend). 4. Ĉefaj juraj dokumentoj

kontraŭ rasismo kaj rasa diskrimi-nacio en edukado okaze de la "Kon-traŭrasisma jardeko" de UN kaj Unes-ko (De prof. d-ro Ivo Lapenna).

La konferenco decidis alvoki ĉiujn ĝeinstruistojn de ILEI partopreni en komuna agado kaj instruprograme sub la moto: Ne rasoj sed ni vivas en la mondo. La rezulton de ĉi tiu laboro konsistanta el desegnaĵoj, fotoj kaj skribaĵoj de infanoj oni klopodu eks-pozicii 1976—1977 en la halo de Unes-ko en Parizo. Post aŭskulto de la pre-lego pri Freint-movado pere de la re-daktoro de Internacia Pedagogia Re-vuo G. Turin la konferenco decidis ankaŭ uzi la infanan ekspozici-mate-rialon de Freinet.

La konferenco aŭskultis raportojn pri la du eksperimentoj de ILEI en ĝiaj regionoj I kaj II kaj diskutis la eblecojn de interŝtata konvencio sur la bazo de la prelego de prof. d-ro La-penna: Interŝtata konvencio pri en-konduko de Esperanto en lernejoj.

Malferma restis la formo pri kun-laboro inter ILEI kaj UEA. Pri ĝi estu decidota en la asembleo venontjare en Alicante, Hispanujo.

Diskutado pri moderna instruado de Esperanto sekve de la instrumodelo, prezentita de la dana sekcioestro s-ino Lis Thune kaj prepariĝoj al ILEI-ek-zameno decidigis la konferencon en la venontjara asembleo-konferenco pro-funde studi kaj prezenti la nuntem-pan instruadon de Esperanto.

Dum la paŭzoj la instruistoj de La Nordio diskutis problemojn rilate al Tria Regiono. Se eble ili renkontiĝos dum la pasko 1976 en Tammerfors. La svedaj partoprenantoj diskutis ak-tualajn problemojn en la sveda sekcio.

Filmprezentado preparis la ekskur-son al la hejmo de Knud Rasmussen, la esploristo de Grenlando. Interesa an-kaŭ estis la muzeo de la vikingaj ŝipoj en Roskilde kaj la arta muzeo de Lousiana, nur kelkajn paŝojn for de la altlernejo Krogerup, nia konferen-cejo.

Varman dankon meritas la Loka Konferenca Komitato pro bonege aranĝita konferenco.

Partopreninto

Honoran mencion

je du gravaj literaturaj konkursoj ri-cevis nia samideano **Jim Hornö**, Go-tenburgo. Ambaŭ konkursoj okazis en Italio, unu en la urbo Como kaj alia en la urbo Ancona ĉe la Adriatika Maro.

Jim Hornö kunlaboris en La Espe-ro per kelkaj poemoj, kaj ni volonte publikigus ankoraŭ unu en kunligo kun la informo pri lia sukceso en tiuj konkursoj. Bedaŭrinde la spaco de ĝuste tiu ĉi numero ne permesas tion al ni, sed ni esperas en la prok-sima numero aperigi unu el liaj ver-kaĵoj. Ni sincere gratulas al nia ta-lenta kunlaboranto!

Postkongresoj

Estis bona ideo, ke la du ĝemelaj urboj Arhus kaj Göteborg ambaŭ aranĝis postkongreson. De Kopenha-go pli ol cent gesamideanoj vagonare vojaĝis al Kalundborg kaj de tie per ŝipo al Arhus. En la altlernejo Junaj Hejmoj atendis bongusta kaj abunda tagmanĝo kaj interkona vespero kun balo.

Lunde matene la tria grupo vizitis la Popolbibliotekon, kiu havas la plej grandan kolekton de Esperanto-lite-raturo en Danlando. La dua butikum-is kaj la unua piediris al grandbieno Moesgård kun prahistoria muzeo. Posttagmeze okazis rondveturado tra la urbo kaj solena akcepto ĉe la urb-estro, kiu havis datrevenon. Vespere estis prezentado de danaj turismaj filmoj.

Kelkaj ekskursis al la okcidenta maro, aliaj al Himmelbjerg kaj Silke-borg, de kie ni havis belegan boateks-kurson. Ni ankaŭ vizitis ŝm monaĥan muzeon. En la vespero s-ino Madeleine Haudebine prelegis kaj montris lum-bildojn kaj multajn objektojn de Hindujo.

Merkrede la plej multaj vagonare vojaĝis al Fredrikshavn kaj de tie per ŝipo al Gotenburgo, kie hotelo Europa estis kongresejo. La postan tagon okazis rondveturo tra la urbo vizito en la arta muzeo kaj oficiala ak-ceptado en Dicksonsa Palatset. Per la boato Paddan ni vizitis la kanalojn kaj la havenon. Vespere estis folkloro programo en Slottskogen, de kie kel-kaj daŭrigis al Liseberg.

En varma somera vetero la kon-gresanoj ekskursis al la insuloj Tjörn kaj Orust kaj al Marstrand kaj la historia fortikaĵo Carlsten. Vespere d-ro Ebbe Vilborg, akademiano pre-legis pri Moderna lingvaĵo en Espe-ranto. Sekvis moderna filmo pri Go-tenburgo.

Sabate antaŭtagmeze s-ino Haude-bine prelegis pri Hindujo — lando de kontrastoj. Kelkaj vizitis Trädgårds-föreningen, aliaj la Botanikan Gar-denon, antaŭ ol la belega kaj enha-voriĉa postkongresa semajno finiĝis.

La kongresanoj, kiuj estis treege kontentaj, ŝuldas multan dankon al la danaj kaj svedaj gesamideanoj pro la bonege aranĝitaj postkongresoj.

Por la aranĝoj en Göteborg respon-dis la esperantosocietoj en Göteborg kune kun Göteborgs FN-förening, Kursverksamheten ĉe la universitato, Föreningen Norden kaj Turistbyrån.

Partopreninto

KOREKTO

En nia raporto pri la jarkunsido de SEF en Halmstad ni raportis ke "su-fiĉe multe ni diskutis pri la sta-tutoj..." la raportanto eraris. Malmö kaj C. Fernström faris sufiĉe mul-te da proponoj pri ŝanĝoj en la origine proponita teksto, kaj la plej multajn ŝanĝproponojn oni ak-ceptis. Krome la jarkunsido decidis prokrasti la finan decidon ĝis la jar-kongreso 1976.

RECENZO

En pli frua numero ni konsideris la aperon de ĉi supra verko kiel gravan eventon pedagogian sur la nebula rumana horizonto de mondlingvo Esperanto. Ĝi certe estas. Kvankam ni opinias, ke ni ne recenzu fremdlingvajn verkojn pri Esperanto en La Espero, ni faras escepton pro la graveco de la evento. Bedaŭrinde ni devis — pro manko de spaco — fortondi gravajn partojn de la recenzo:

ESPERANTO-LIMBA INTERNACIONALA (Esperanto-Internacia lingvo)

LIMBA ESPERANTO-STUDIU ANALITIC (La lingvo Esperanto — analiza studo).

Sub ĉi supra duobla titolo aperis ampleksa verko filologia de NICOLAE V. BULENCEA ĉe EDITURA LITERA (Eldonejo Litera). Bukureŝto 1974. Formato 24 × 17 cm. 184 p. Broŝurita eld. Prezo: Leoj 17,50.

Bulencea ne volas nomi sian verkon rekta lernolibro, sed nura "analitika prezento" destinita por perfektigi jamajn esperantistojn; lia verko tamen povas utili ankaŭ al komencantoj por ellerni Esperanton, kondiĉe, ke ili unue konatiĝis kun la 16 fundamentaj reguloj.

La enkonduka parto (Partea introductiva) — sub la latina devizo "Quot lingvas cales, tot homines vales" (kiom da lingvoj vi konas, tiomoble vi homas) — prezentas al ni mallongan historion de E., La bazojn de de la Internacia lingvo k. la 16 regulojn.

La 1-a parto pritraktas la Fonetikon, Ortografion k. Ortoepion de la lingvo.

La 2-a konsistas el Gramatika kompendio k. Morfologio (inkluzive Neflekseblaj paroleroj k. Sintakso).

La 3-a komenciĝas per "La Espero" k. donas Ekzercaron de legado k. prononcado (i. a. orig. de Raymond Schwartz k. trad. de Tib. Morariu el Bratescu-Voinesti k. Mihail Sadoveanu).

"Laste kaj nelaste"

Vortaro kompletigas ĉi tiun lingvan verkon (Vortaro de vortoj similaj al la rumanaj esprimoj k. Eta vortaro Esperanta—Rumana).

Instruaj ilustraĵoj (tutpaĝa portreto de la aŭtoro de Esperanto en fruntloko de la verko). Instruaj tabeloj-desegnoj-skemoj (korelativaj vortoj, prepozicioj, konjugado de la verbo) frappe klaraj helpas la komprenon de la gramatiko.

Bibliografio. La fina resumo indikas 54 (!) fontojn, i. a. de elstaraj ĉeĥaj, dan., finn., franc., germ., hisp., hung., jugosl., nederl., pol., rum., rusaj E-filologoj-pedagoĝoj. Ĉio ĉi atestas pri ampleksa k. ĝisfunda antaŭstudo de plenmerita aŭtoro.

Kritika rimarko. Bulencea finas sian antaŭparolon jene: "Ĉiuj sugestoj k. rimarkoj por la perfektigo de la verko estos bonvenaj. Tio ĉi kuraĝigas nin konsili al la Aŭtoro, ke li pro primo ĉe ev. nova eldono petu alian fakulon lingvan tralegi la manuskripton antaŭ la presigo Pro secundo: ke antaŭ la finpresado oni zorge kontrolu (minimume du — prefere trifoje) la presprovaĵojn, eĉ du kontrolistoj kunlaboru ĉe la aŭtoro memkontrolu (kvar okuloj vidas pli ol du, ses okuloj ankoraŭ pli). Tiamaniere oni povintus eviti presajn k. aliajn erarojn, kiuj, bedaŭrinde abundas en la nuna eldono. (Unufoja korekto ne sufiĉas, ĉar ekz. korektante unu literon oni maŝine rompas en la presejo la tutan "linion" t. e. literovicon k. dum rekompostado oni riskas fari 2—3 novajn erarojn.)

Limigita spaco en nia malgranda revuo k. aliflanka okupo de la recenzanto ebligas al ni montri nur kelkajn ekzemplojn korektendajn: Sur p. 148 (same sur p. 179) ni trovas K. Kalocsay k. Kaloman Kalocsay. La ĝusta nomo de nia granda hungara verkisto estas **Kalocsay, Kálmán** (hung. orig.), aŭ **Kolomano Kalocsay** (antaŭnomo en Esp.).

Sur p. 179 ankaŭ la nomo de nia franca samideano aperas en erara formo: R. Beernard, anst. R(oger) **Bernard**.

Sur p. 182 Mihail Sadovenau: Păcatul nobil (en E. La nobla peko) estas erara titolo. T. M. tradukis "Nobelan pekon" el la rum. orig. kun la titolo: "Păcat boeresc".

Sur p. 147 erara titolo "Pluvo". La ĝusta titolo de la poemo de Ion Arcas (trad. en E. de Eugenia Morariu) estas "Pluvo".

Bedaŭrinde ni ne havas tempon traserĉi la tutan, cetere tre valoran verkon, por malkovri ĉiujn presajn kaj alispecajn erarojn. Tial ni konsilas al la estimata Aŭtoro tralegigi sian verkon per kompetentulo k. aldoni kompletiga(j)n folio(j)n kun "Errata (Errare humanum est.) Korektiga aldono revalorigus la verkon al merite alta nivelo.

Io Iu

Lernu per la eraroj

La frazo "Artikolo pri ekonomio finigas (?) la kajeron" estas malĝusta.

Laŭ Plena Ilustr. Vortaro "fini" estas transitiva verbo. Ekz.: Kiu komencas tro frue, finas malfrue (Z). — Komuna kantado finis la kunvenon.

Do la ĝusta esprimo estas: Artikolo pri ekonomio finas (!) la kajeron.

Kio estas vortico?

Laŭ PIV: Porcio de fluido, kies partikloj havas rotacian movigon. Laŭ Esperantisk-Svensk Ordbok de Nylén: Akvo- aŭ ventoturnigo = virvel.

T. M.

Till brevvännen och kongress- bekanta på BOKENS DAG

föreslår vi två helsvenska
böcker:

SIPESTRO RAKONTAS

(F. T. Lundqvist)

Liv och spänning från de stora segelskeppens tid: — skeppsgossen som klänger i masterna, kaptenen som upplever stormar, krig och skeppsbrott. En ovanlig och mycket underhållande bok.

Pris med moms
häftad kr. 8: 80
inbunden kr. 11: 75

KREDO FLOROJ DINAMITO

(E. Olsson)

Vår "mesta" presentbok. Biografi över tre berömda svenskar: Den heliga Birgitta, blomsterkungen Linné, som grundlagt den moderna botanikvetenskapen, och Nobel, uppfinnaren och grundaren av Nobelprisen. En bok som passar vid alla tillfällen och till alla människor.

Pris med moms
häftad kr. 8: 80
inbunden kr. 11: 75

Förlagsföreningen ESPERANTO

Fack
200 42 Malmö 7.
Postgiro 578-5

Angla lingva kongreso permesis Esperanto-tablon

10.000 partoprenintoj el 84 landoj ĉeestis la Baptistan mondkongreson en Älvsjö, Stokholmo. Ĝi okazis de la 8:a ĝis la 13:a de julio ĉi jare. Kvan-kam ĝi estis angla lingva la loka komitato tamen permesis al la svedaj kelianoj starigi tablon kun esperanta literaturo kaj disdoni la informfolion: Kian utilon Esperanto povas havi por la eklezioj? Amaso da kongresanoj vizitis la tablon. Multajn el ili neniam aŭdis pri Esperanto. Sur la tablo kuŝis la jarlibro de UEA. Pere de ĝi ni donis konvenajn adresojn al interesitoj.

La kongreso estis vera festo. Okulfrapaj estis la kolorriĉaj vestoj de multaj ekzotikaj landoj. Vestitaj tiel baptistoj el tiuj landoj vespere en publikaj kunvenoj kantis kaj dancis por glori Dion.

La kongresa temo estis: Novaj homoj por nova mondo per Jesuo Kristo.

Ĉar la landaj gazetoj detale raportis pri la kongreso ni nur memorigas pri la rezolucio pri plena religia libereco, homaj rajtoj, mondopaco kaj ĝenerala moralo. Tiu libereco konsistas el

- ★ libereco malferme konfesi sian kredon, ankaŭ kiam tio signifas transiron al alia kredo,
- ★ libereco proklami sian kredon kaj fari privatan kaj publikan diservon,
- ★ libereco instrui aliajn pri sia kredo kaj libereco por gepatroj doni al siaj infanoj religian instruon kaj edukadon,
- ★ libereco paroli pri pli vasta sociala justeco kaj sociaj ŝanĝoj en la socio,
- ★ libereco por religiaj grupoj flegi siajn administrajn taskojn sen intervenoj de eksteruloj kaj la rajto posedi la propraĵojn, kiu estas necesa pro tio.

La kongreso ankaŭ elektis novan prezidanton por la venontaj kvin jaroj. Fariĝis la ĉino David Y. K. Wong el Hongkong. Li estas arĥitekto kaj baptisto en la kvara generacio.

Vilhelm Grahn

Alingsås

La Esperanto-Societo de Alingsås havis kunvenon, en kiu kelkaj membroj rakontis pri la UK en Kopenhago. Alia klubano rakontis pri la KELI-renkontiĝo en Jönköping. Oni decidis aranĝi du studrondojn.

KLUBOJ AKTIVAS

Karlstad

dum kelka tempo ne aperis en niaj raportoj pri kluba agado, sed montriĝis, ke ankaŭ tie oni laboras. Gustav R. Johansson skribas: En januaro 1974 estis permesite de la sekretario en la nova granda Kulturdomo — Gubernia biblioteko — ke mi por esperantolibroj kaj gazetoj konstruu ne tro grandan faldeblan librotreton, transportebla al diversaj ejoj. En marto 1974 ĝi instaligis en la ĉefbiblioteko, kie ankaŭ okazis montrado. En julio-aŭgusto ĝi estis en la biblioteka filio de Våxnäs kaj poste denove en la Kulturdomo. En printempo 1975 ĝi troviĝis en la biblioteko de la Teknika gimnazio, kaj komence de junio ĝi estis permesita al la biblioteko de la tute novkonstruitaj domoj de la Altlernejo de la Universitato Instruista. — En la Teknika gimnazio okazis provleciono duhora por cent gelernantoj. La esperantoklubo promesas nun senkostajn provlecionojn al ĉiuj lernejoj aŭ grupo da interesuloj. Krome senkostajn esperantokursojn al studentoj ĉe altlernejoj.

Göteborg

En kunligo kun la Postkongreso la esperantistoj de Gotenburgo aranĝis etan bildekspozicion en la Urba Biblioteko. Temis pri muntitaj bildoj kun duoblaj tekstoj, en esperanto kaj en la sveda. La temo rilatis al Hiroŝima kaj la bildoj montris la terurajn sekvojn de la atombombo. La titolo estis "Neniam plu...". La estrino de la tutgubernia fako de la biblioteko petis la rajton disponigi la bildekspon al aliaj bibliotekoj kaj lernejoj. La ekspozicion pretigis Lennart Åberg.

Ni gratulas

Teodor Julin, Stokholmo, kiu estos 95 la 31/10. Veterano, kiu multon signifis por la sveda movado, kaj kiu ankoraŭ atente sekvas la okazaĵojn.

Signe Boye, Stokholmo, 100-jara 11/10. La patrino de la fama verkistino Karin Boye lernis esperanton kiam ŝi estis 60-jara. Poste ŝi gvidis memkursojn kaj fariĝis kontrolanto por esperantoeldonaĵoj.

Ester Andrén, Malmö, iĝos 70-jara la 18-an de novembro. Dum multaj jaroj ŝi ne nur efike agis en la loka klubo kiel sekr., prezidantino, redaktorino, studgvidanto, membro de multnombraj komitatoj ktp. sed ankaŭ helpis al SEF estante kasistino de la UEA-kotizoj al Universalaj Kongresoj. Vere energia, talenta kunlaboranto de post 1931. Tre Koran Gratulon.

SEF

DU KAN

bli medlem av UEA.

DU KAN INTE

undvara tidningen
ESPERANTO och
årsboken.

JUST DU KAN

hjälpa UEA ekonomiskt
genom medlemskap.

Avgifter:

80 kr för årsbok och
månadstidskriften
ESPERANTO.

240 kr för stödande
medlem.

Betala nu för 1976
Postgiro 14 74 29-5

SVENSKA
ESPERANTOFÖRBUNDET

Korespondu

17-jara hungara lernantino: Kurucz Ildikó, József Attila u. 12, 3200 HAJDUSZOBOSZLÓ, Hungario.

17-jaraj knabinoj: Hanna Abramowicz, ul. Potockiego 45/3, 51-153 WROCLAW, Pollando; Małgorzata Hamala, ul. Orzeszkowej 669, 50-311 WROCLAW, Pollando.

23-jara, Profesoro Carlos Augusto Delgado R., Calle 17 Nro 27-37, BUCARANANGA, Kolombio, (Suda Ameriko).

En Expressen 14/9 aperis anonceto, ke minlaboristo 29-jara deziras korespondi kun svedaj knabinoj: Janos Beleznai, Györu u 16. B, TATABANYA, Hungario.

61-a Universala Kongreso de Esperanto ATENO 31.7-7.8 1976

Ordna nu omgående kongressavgiften.

Avgifterna är lägre för den som är direkt medlem i UEA och för den som anmäler sig tidigt. Här nedan följer dessa avgifter enl. de olika kategorierna. Den första avgiften gäller den som anmäler sig senast den 31 december 1975 (inom parentes meddelas avgiften intill den 31 mars 1976, varefter den stiger ytterligare).

Svensk förmedlare (peranto) är Svenska Esperanto-Förbundet. Anmälningsblanketter kan du beställa hos fru Ester Andrén, Regementsgatan 27 D, 217 53 Malmö (telefon 040 - 652 09). Till samma adress återlämnar du anmälningsblanketten. Även utfärder för logi beställas via fru Andrén, när det sedan blir tid för det, men vänta då alltid först på SEF's cirkulär, som kommer till alla anmälda.

1. Kongresano, **ne-membro** individua de UEA: 227:— (251).
2. Kongresano, individua membro de UEA kun jarlibro (MJ): 185:— (209:—).
3. Kongresano, individua membro de UEA kun jarlibro kaj revuo "Esperanto" (MA): 143:— (167:—).
4. Edz(in)o de Kongresano en kategorio (1): 159:— (176:—).
5. Edz(ino) de Kongresano en kategorio (2) aŭ (3): 130:— (146:—).
6. Junulo ĝis inkluzive 20-jara 69:— (76:—).
7. Universitata studento ĝis inkluzive 30-jara: 114:— (126:—).
8. Blindulo: 91:— (101:—).

Allt i SVENSKA kronor.

När du anmäler dig, skriv mycket tydligt ditt namn och adress, men sätt inte ut några anmälningsavgifter på "aligilo". Det gör SEF. Meddela i stället avgifterna tydligt på postgirotalongen eller helst i ett särskilt brev tillsammans med anmälningsblanketten.

Alla avgifter betalas till postgiro 14 74 29-5, Svenska Esperanto-Förbundet, Specialkonto, Malmö.

SEF

Ni funebras

RUDOLF PEHRSSON

Unu el niaj malnovaj, fidelaj samidenaŭ forpasis. Rudolf Pehrsson, la unua redaktoro de La Espero. Li mortis post longa malsano en junio, 80-jara.

Li naskiĝis en Gävle, la plej vigla esperantocentro en nia lando dum la unua parto de la nuna jarcento. La tiea klubo faris en 1913 la kuragan decidon eldoni gazeton kun la nomo "La Espero", kiu estu organo por la esperantomovado en Svedujo. Rudolf Pehrsson, tiam 18-jara fariĝis ĝia redaktoro. Lerte li plenumis sian taskon ĝis novembro 1915, kiam li pro militservo devis forlasi sian postenon.

Kiam Eldona Societo fondiĝis en 1918, Pehrsson estis elektita estrara anstataŭanto, post du jaroj li fariĝis ordinara estrarano kaj havis tiun postenon ĝis 1943. Li estis tre fidela al la ideo esperantista kaj liaj laborvolvo kaj talento igis lin ŝatata kunlaboranto.

Rudolf Pehrsson neniam faris bruon ĉirkaŭ si. Sian firmaon li memstare prizorgis — li vendis specialmaŝinojn al bakistoj kaj konfististoj — kaj li ne pligrandigis ĝin.

Dum pli ol du jardekoj mi kunlaboris kun Rudolf Pehrsson. Li estis bonkora homo sen malamiko. Mi perdis bonan amikon kaj la sveda esperantomovado unu el siaj pioniroj.

Henning Halldor

SVEN BORG

Mezlerneja instruisto Sven Borg mortis en Skövde 83 jara. Post studenta ekzameno en Skara kaj universitataj studjaroj en Uppsala li funkciis kiel licea adjunkto en Tranås ĝis sia pensiigo, kiam li transloĝis al Skövde.

BRITA AHLM

Post mallonga malsano forpasis 12 de septembro Brita Ahlm, Vargön, edzino de nia kunlaboranto Sune W. Ahlm. Ŝi devenis de Vasa, Finnlando, kie ŝia patro estis konsulo. Ŝi estis esperantisto, kaj tiuj kiuj konis la paron dum la jaroj kiam ili vivis en Stokholmo certe memoras la amikecan, agrablan hejmon. Ni profunde kondolencas al nia amiko Sune Ahlm kaj al la gefiloj.

AB

ELSA AHLÉN, Karlstad

Sinjorino Elsa Ahlén, nia fidela kaj bonkora samideano, vidvino de nia antaŭa kasisto Eric Ahlén, estis honorigita per floroj de nia klubo ĉe la enterigo la 24 de majo 1975.

INGALIL DROBNY

KELI perdis unu el siaj plej aktivaj anoj: Ingalil Drobny mortis en julio. Ŝi estis juna, inteligenta, gaja kredanto. Je la KELI-konferenco en Götarp pasintan jaron ŝi faris kune kun Jorma Ahomäki dialogan predikon.

Ordboken

När vi 50.000?

Insamlingen för en ny svensk-esperantisk ordbok har mött mycket stor förståelse från de svenska esperantisterna. Vi har tills dato fått in 38.000 kr och vi har fått bestämt löfte om ytterligare 2.000. En enda givare — ett äkta par som önskar vara anonymt — har skänkt 10.000 kr.

Någon gång i november kommer Borlänge-kommittén att samlas i Göteborg för att ta ställning till olika tekniska alternativ för sätningen. Avgörande blir då hur mycket pengar vi har fått in. Vågar vi räkna med 50.000?

Din gåva är fortfarande välkommen! Postgirot är 20 12-3, Svenska Esperantoförbundet.

Vill du ge ett bidrag men inte sända pengar just nu, meddela förbundet (adress: se härnedan).

FÖRLAGSFÖRENINGEN
ESPERANTO
ELDONA SOCIETO ESPERANTO
Adreso: Esperantoförlaget, Fack,
200 42 Malmö 7
Ejo: Möllevångsgatan 20 B

★

Dejortempo 1 sept.—15 majo:
merkredo 10.00—11.00
ĵaŭde 17.00—18.00

Skribaj mendoj ekspedataj dum la tuta jaro.

Tel. 040 / 12 20 29. Postgiro 578-5.

★

Administranto: Anna-Greta Strönne
Tel. hejma 040 / 12 92 11

Prez. Åke Blomberg

La Espero

Svenska Esperantotidningen

Organ för Sv. Esperantoförbundet,
Fack, 122 04 Stockholm-Enskede.
Hägervägen 31.
Postgirokonto 20 12-3.
Ansvarig utgivare: Bertil Åkerberg.
Redaktör: Åke Blomberg, Lidåkersgatan 6 C, 531 00 Lidköping.
Tel. 0510-286 42 (arb. 0510-221 30).
Medlemsavgift för direkt medl. 25 kr, ungdom 10 kr, familjemedlem utan tidning 5 kr.
Prenumerationspris 25 kr.

Förbundets sekretariat är öppet
onsdagar kl. 18—20, tel. 08-48 99 76.

Sturetryckeriet AB - Stockholm 1975